

— Заповѣдайте, като е тѣй, казалъ чичо Пенчо.

И пѣтниците влѣзли. Нахранилъ ги той съ варени картофи и черъ хлѣбъ, послалъ имъ въ собата и тѣ заспали. Цѣла нощъ спали тѣй спокойно както въ домоветѣ си.

2.

Сутриньта като се събудили, единъ отъ старцитѣ казалъ на селянина: „Крайно ти благодаримъ за гостоприемството. Съжаляваме само, че нѣмаме пари да ти се отплатимъ, но ние ще ти дадемъ нѣщо по-хубаво.

— Нѣма нужда, отговорилъ чичо Пенчо, азъ не заслужавамъ. Стига, че сте ме почели да ми дойдете на гости.

— Ба, не става то. Ние сме ти много благодарни.

Като казалъ това, старецътъ извадилъ изъ джоба си една свирка и я подалъ на чича Пенча. Той се поначумѣрилъ, но старецътъ му казалъ:

— Не бързай, любезни: тази свирка ще ти принася голѣма полза. Потрѣба ли ти нѣщо, свирни два-три пѣти съ нея и желанието ти ще бѣде изпълнено въ сѣщата минута. Земи я, но не я употрѣбявай въ зло и никога да не отказвашъ да пушашъ у дома си бѣднитѣ хора, просеци и други закѣснѣли пѣтници. Бѣди винаги гостоприемень.

Излѣзли старцитѣ отъ чичови Пенчови и трѣгнали да си вървятъ. Но слѣдъ малко тѣ се върнали, скрили се задъ плета и гледали какво ще прави той съ подарената свирка, какво ще поиска най-напрѣдъ.